

וְהָיָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר-יֹאמַר
 קָהָם, לֹא-עֲבָדִי אֲתֶם,
 יֹאמַר קָהָם, בְּנֵי אֵל-הָאֱלֹהִים.

(הושע ב, יא)

אזכרו של עמיחי שמעון רובין הי"ד

תהיה טוב, פשוט טוב, בלי רעש וצלצלולים, בלי לבלבל את המוח, פשוט להיות טוב.

- אל תפסיק לחשוב על התכלית.

- תזכור שעוד מעט אתה כבר לא פה, אז תאזור אומץ...

- תהיה איכותי! איכותי!

אל תחפש פוזות, שטויות והנאות, תהיה טוב בכל!

- אל תהיה סמרטוט, תהיה עם עמוד שדרה. אל תתבייש לעשות מה שצריך כדי להשיג את

המטרה, כדי להיות טוב, כדי להיטיב...

שוב, בלי פוזות, בלי בלבולים, פשוט לעשות.

- ככל שתחשוב יותר, בכללי לחשוב על החיים, וגם לפני כל דבר שתעשה, ככה אתה תעשה טוב

יותר, ופחות תעשה דברים שאתה לא רוצה...

תכונות

אומץ

אהבת התורה

מנהיגות

אכפתי

מסירות
נפש

רגישות לאחר

מאור פנים

קידוש ה'

דרך ארץ

אהבת
הארץ

קדמה לתורה

אחד בשביל כולם

עמיחי היה תלמיד שלי בבית ספר נועם
הרצוג
מיותר לציין שהיה בין התלמידים
המובילים והמצטיינים, קליטה חדה
ומהירה.

ידע לנהל את הדברים בבגרות לא
אופיינית לילד בגילו, בשקט ובצניעות.
בתום הלימודים קיימנו תלמוד תורה
שנמשך עד השעה 16:00.
עמיחי היה בקבוצה בה אני לימדתי,
במשך שנתיים למדנו את כל התריג מצוות
על פי ספר החינוך, בשיר וניגון. עברנו על
כל מצווה ומצווה. ולכל ספר וספר היה
ניגון מיוחד

בתום הלימודים עשינו ערב סיום בבית
כנסת "אהבה ואחוה", יחד עם רבנים
ואנשי ציבור.

עמיחי היה בין התלמידים עם הקליטה
הכי מהירה הוא ידע הכל בכל פה
יוצא אם כן שעמיחי ידע את כל התורה
כולה
(ללא הגזמה) אין מצווה שהוא לא ידע
לומר מהי ומה פרושה, ואף לשנן אותה
בעל פה.

היה בו גם סייפה וגם ספרה.

כשעילאי ואני היינו מאורסים
בקורונה, הייתי ערב אחד בעכו
ומשם נסעתי לישון בפתח תקווה אז
עמיחי נסע איתי ולקחתי אותו
לישיבה, כל הדרך הוא היה שותף
לשיחת טלפון שלי עם עילאי על איזה
סיוט שיש קורונה ומה נעשה עם
החתונה, והקליל את האווירה, אמר
מילים מחזקות והשאיר לי סנדוויץ'
שבתיה הכינה לו.

כשעמיחי היה בשיעור א' הוא הביא
אותי את עז ואת ישי לשבת בישיבה.
אני זוכר שהרב עוזי (הראש ישיבה
של עמיחי) סיפר לנו בסעודה
שלישית, שעם זה שעמיחי לא תמיד
מצליח לקום לתפילות (נקודה רגישה
שכמובן השתפרה אח"כ), בימים
שהוא תורן והוא צריך לארגן את
הארוחות, אין דבר כזה שהוא לא על
הרגליים על הבוקר, אין סיכוי שהוא
ידפוק מישהו כי הוא ישן.

הוא תמיד חייך

לא זוכרת אותו לא מחייך
בן אדם אהוב

כמה עמיה הייתה מדברת עליו
ומספרת על עמיחי שלהם
והכל הוא עשה בשקט עם קסם
מטורף שלא ראיתי דברים כאלה.

עמיחי לוחם בגדוד 51 של חטיבת גולני. ביום שמחת תורה בשעת בוקר, היה במוצב על גבול רצועת חבל עזה, בעת שנשמעה האזעקה ולמעשה החלה המתקפה הרצחנית של מחבלי החמאס. ההוראות היו שכל החיילים נכנסים לחדר האוכל בעת האזעקה וכך עשו כולם כולל הש"ג. בחסות האזעקה הפתיעו ופרצו מחבלים לבסיס, ירו וזרקו רימונים לתוך חדר האוכל. הלוחמים לחמו בעוז ובגבורה ומספרים כי בתוך כך היה זה עמיחי שהתעשת, לקח את הנגב שלו ויחד עם המ"מ ולוחמים נוספים התמקם באחת היציאות של חדר האוכל, ובחירוף ומסירות נפש ממש ניהלו קרב במשך כשעתיים וחצי עם המחבלים!

עם ולצד חבריו עמיחי הי"ד היה מהראשונים שהסתערו והשיבו אש, תוך שהוא הורג מחבלים ומציל חברים שלחמו לצידו.

במהלך הקרב המ"מ נהרג ועמיחי נפגע ברגלו החיישב והמשיך לירות. בהמשך הלחימה קיבל כדור בראשו. הוא המשיך להלחם למרות שכבר היה לו קשה לראות עוד כ-20 דקות, עד שהיתפוצץ לידו עוד רימון.

כשנפל מיד ניסה חברו להחליף אותו. חייל אחר שווידא כל הזמן שעמיחי בהכרה עד שהגיע החילוץ, 6 שעות אחרי הארוע!. פונה להדסה עין כרם בירושלים, שם נאבק על חייו ובצהרי יום האתמול (שלישי) כ"ה בתשרי ה'תשפ"ד השיב את נשמתו הטהורה לבוראה.

עמיחי וחבריו נלחמו עד לחיסול ובריחת המחבלים שנותרו במוצב

"בנופלו נתן את החיים!"

ה' יקום דמו

יהיו הדברים לעילוי נשמתו

